

KŁOCIĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 sg *praes* kł(o)ci się.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Niespokojnie chodzić, szastać się, miotać się [po czym]: Chodząc się po izbie kłoci Trzykroć się odedrzwii wroci *RejRozpr* 12.

MM